

som hvad Rysforsvaret angaar. Til Rysforsvaret er der i Aarene 1875—76 til 1877—78 bevilget ca. en Million Kr., og det uaagtet vi have bevilget meget betydelige Beløb dertil i Forveien. Jeg kommer nu til et andet Spørgsmaal, det er et Spørgsmaal, som er varieret særdeles meget af det ærede Mindretal, der har det ærede Medlem fra Leire (Gulstein-Debreborg) til Ordfører, nemlig det foreliggende Spørgsmaals Forhold til faste Forter eller nye Werker. Der er nogen Forskjel i Opfattelsen mellem det ærede Mindretal, mod hvilket jeg taler, og os i denne Henseende, i al Fald er der Forskjel paa Udtrykkene om denne Sag; om Opfattelsen virkelig ellers er saa forskjellig, lader jeg staa hen. Vi have nemlig sagt som saa: I samme Grad som den angivne militære Grund for Bevillingen er rigtig, at man derved vilde være i Stand til væsentlig at forhindre et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn fra Søiden, i samme Grad styrkes vi, naar denne Bevilling ydes, i vor Modstand mod nye faste Forter. Dertil har det ærede Medlem fra Leire sagt, at denne Bevilling ikke betyder Andet end et A, hvortil de nye Forter svare som B, men denne Logik er ikke forstaaelig, og jeg ventte at høre nærmere Forklaring derover. Det er nemlig gjentaget en halv Snæs Gange i Betænkningen af det ærede Medlem fra Leire. Jeg forstaa ikke saa ganske, at det, at man gjør det, som man nu har, saa meget mere brugeligt, absolut skulde involvere, at man vilde have noget Nyt, at det, at man reparerer det Guds, man har, og gjør det brugeligt, absolut skulde betyde, at der skal bygges et nyt. Jeg forstaaar, som sagt, ikke denne Logik, men jeg vil sige, at vi, der ere imod de nye faste Werker om Kjøbenhavn, ikke blot fra et finansielt Standpunkt, men ogsaa fra et politisk — det skal jeg ikke nærmere komme ind paa her — mene, at en Bevilling af disse 6 Kanoner egentlig er en Protest imod de nye faste Forter. Det er et Forsvar af den af de Herrer ifjor foretagne Forstærkning af Forterne, det er et B, og et forstandigt og nødvendigt B, thi de Herrere kunne ikke mene, at man det ene Aar skulde forstærke Forterne, for det næste Aar at rive dem ned eller lade dem ligge uden tilsvarende Kanoner. Ganske vist have vi nu 11 Kanoner, men det er ikke tilstrækkeligt. Altsaa, det turde jeg mene foreløbig er indlysende for almindelige Dødelige, at en Forstærkning af det nuværende Værn er til Betydelse fra vor Side mod yderligere Fordringer. Hvis det ærede Medlem fra Leire, som vel sagtens fører Ordet for Mindretallet, kan faae Krigsministeren til at indrømme, at disse Kanoner trods alle de Dplysninger, der her gives, ingen Betydning have for de nuværende Søforter, at de ikke have den Betydning, som der skrives, men at det derimod godt kan være, at det er en Forudgruben af nye faste Werker — kan det ærede Medlem faae Krigs-

ministeren til at gaa ind paa denne Betragtning, saa maa vi sige, at saa maa vi kassere disse Dplysninger, og saa vilde Spørgsmaalet blive et andet. Men indtil dette sker, sige vi: So bedre vi bruge det, vi have, desto sikrere kunne vi være imod disse overdrevne Fordringer, om fremstulte Forter. — Jeg har endnu tilbage enkelte Bemærkninger angaaende Udgifterne til disse Kanoner. Jeg har hørt den Betragtning fremsat, og den er fremsat i Betænkningen af det ærede Medlem fra Leire, at til denne Bevilling hører en Formue- og Indkomstskat. Dertil skal jeg bemærke, at vi jo meget godt kunne tænke os, at vi kunde komme til at lade Befolkningen udrede en Skat af 2½ Mill. Kr. for at faae dette skaffet tilveie, naar man kunde blive enig om dette Spørgsmaal, men det vilde i saa Tilfælde være et aldeles enestaaende Eksempel. Vi gjorde det ikke, da vi i 1867 anskaffede nye Baaben til Fodfolket, vi gjorde det ikke, da vi efter den 25de April 1876, valgte imod Ministeriets Forsvarplan, vedtog 2 Millioner til nyt Feltstyks, hvorfor skulde vi da gjøre det nu? Det er jo altsaa slet ikke begrundet ved nogensomhelst Beslutning eller tidligere Stilling af Folkethinget, skulde da maaske de økonomiske Forhold nu være særlig egnede til at paalægge Befolkningen en ny Skat til Tilveiebringelsen af et Beløb, som hverken efter sit finansielle Omfang eller sine Forudsætninger hører ind under en ekstraordinær Bevilling af Midler? Jeg har aldrig ment, at en ny Skat var en saa eksempeløs elskelig Ting, at jeg vilde gaa med dertil, undtagen hvor det stod i Forbindelse med de Krav, vi have støttet, altsaa enten naar vi fik en retfærdig Reform i vor nuværende Skattelovgivning, der var saa grundig, at vi derved fik et Deficit, eller naar vi gik til en ekstraordinær Udvidning af vort Forsvar, der særlig krævede en ny Bevilling. I disse to Tilfælde har jeg tænkt mig en Formue- og Indkomstskat, men Intet af disse Tilfælde ligger for. Jeg vilde ønske, at navnlig det første, nemlig en betydelig Forbedring og Udvidelse i vor nuværende Skattebasis, kunde komme til at ligge for. Det Andet er derimod vist neppe betimeligt. Derom er det for Tiden ganske overlødigt at tale. Thi at dette Spørgsmaal skulde ligge ind under de 30 Millioner, kan Ingen ville paastaa. Enhver kan behage at læse baa den Betænkning og vore Forslags eget reelle Indhold, og man vil ikke finde Spor af, at nogen Dre til Bestyrelsen af de af de ærede Medlemmer forstærkede Forter skulde gaa ind under disse 30 Millioner. Svad særlig det Finansielle angaar, maa jeg erkjende, at naar vi kunne faae Beløbet fordelt paa 3 Aar med 800,000 Kr. hvert Aar, er det efter vor Status finansielt overkommeligt. Jeg skal minde de Herrere om, at i de 3 Aar, der faldt efter 1ste April 1876, har man bevilget 2,430,000 Kr. i Gjennemsnit paa det Afsnit, her foreligger. Det